

Rijker door stap naar Meerkids-bediening

Beiden hebben ze een bediening bij Meerkids: zij de ene zondag, hij de volgende. Daarna zijn ze samen een zondag vrij. En dan begint de cyclus weer opnieuw. Pittig, al denken Matthijs en Nicoline van Beelen daar heel anders over.

Het gezin staat op de eerste plek bij de Van Beelens

Kinderwerker Paul Verhoeff fungeert voor een keer als verslaggever van Meerkerknieuws en is te gast in het gezellige huis van een gastvrij gezin met vier kinderen: Sam (11), Job (10), Ben (8) en Lieve (5). “Ik heb mijn kinderen het liefst om me heen en we zorgen ervoor dat ze het leuk vinden thuis, zodat ze straks in hun tienerjaren ook graag thuis komen.” Matthijs is een toegewijd vader en echtgenoot die zijn drukke gezin op de eerste plek zet. “Natuurlijk moet er ook gewerkt worden, maar ik zorg ervoor dat

werk en privé in een gezonde balans zijn en ik veel tijd met mijn kinderen doorbreng. De opvoeding doen we samen.”

Matthijs en Nicoline zijn 14 jaar getrouwd en beamen allebei dat ze een gelukkig huwelijk hebben. “Ik ben getrouwd met m’n beste vriendin”, zegt Matthijs. “En we kunnen elkaar goed de waarheid vertellen als het nodig is”, vult Nicoline aan. “We hebben bewust voor een groot gezin gekozen en dat ook gekregen. Er mag bij ons veel en

dikwijls schuiven andere kinderen aan bij het eten.” “Maar we zijn niet grenzeloos”, vervolgt Matthijs. “Om 7 uur ’s avonds is iedereen binnen.”

Open en eerlijk

Ik vraag wat zij het belangrijkste vinden om aan hun kinderen mee te geven. “Dat ze zichzelf kunnen blijven, en open en eerlijk zijn”, begint Nicoline. “Je bidt als ouders dat ze Jezus leren kennen. Dit kun je als ouders alleen maar voorleven.” Matthijs vindt het belangrijk dat hun kinderen weten dat ze onvoorwaardelijk van hen houden, welke keuze ze ook maken. Fouten maken mag in het gezin Van Beelen.

Nicoline en Matthijs kennen elkaar uit Katwijk waar zij beiden opgroeiden. Nicoline was de kerk in haar tienerjaren uit het oog verloren. Toen ze 8 was gaf ze haar hart aan Jezus tijdens een Pinksterconferentie, de Velsen Landdag. “Ik kan me de handen van die mevrouw met wie ik toen gebeden heb nog goed herinneren. Ik was een kind van God en dat voelde ik toen ik een tiener was.” Nicoline vroeg in die tijd aan God een maatje om over diepere dingen van het leven te kunnen sparren en kwam er kort daarna achter dat Matthijs, die ook in haar vriendengroep zat, naar dezelfde kerk ging als haar ouders. Samen konden ze zich in het geloof verdiepen en later zijn ze samen gedoopt. Voor Matthijs was het geloof vanzelfsprekend al vond hij geen klik met de kerk waarin hij opgroeide. In een evangelische kerk in Katwijk hoort hij preken in gewone taal en dat spreekt hem veel meer aan. “En net als in De Meerkerk gingen de preken over de Bijbel en over Jezus. Zo hoort het, het gaat tenslotte niet over de persoon die de preek houdt”, zo vertelt Matthijs.

Kinderwerk

Matthijs en Nicoline zetten zich sinds een aantal jaren beiden in als kinderwerker bij de bovenbouw van Meerkids. “Van karakter ben ik nogal een teruggetrokken, bescheiden persoon”, zegt Nicoline. “Dus niet direct een type voor kinderwerk met mondigende kinderen uit groep 7 en 8”, vervolgt ze. “Maar toen ik een paar jaar geleden in De Meerkerk een clipje zag over de vraag waar onze kinderen zouden staan over 10 jaar, dacht ik, wat doe ik nou eigenlijk in de kerk? In plaats van de vele redenen op te noemen om me niet aan te melden, heb ik mijn handen geopend en tegen God gezegd dat ik beschikbaar was”. Nicoline draait nu 3 jaar mee bij Meerkids, is teamleider op zondag, coördinator van de bovenbouw en is één van de programmamakers van Meerkids. “In het begin was ik bang voor de vragen van de kinderen. Het tegenovergestelde kwam ik tegen, want ze gaan zelf onderling op zoek naar antwoorden. Die hoef ik niet allemaal te hebben. Als ik een groepje leid, faciliteer ik daarmee een plek waar kinderen met elkaar over God kunnen praten.”

Delen vanuit je hart

Voor Matthijs waren het de Onvergetelijke Zomerkampen die hem in aanraking brachten met kinderwerk. Hij was een zomer mee om te helpen in de keuken en ontdekte hoe leuk en inspirerend het is om

Matthijs temidden van de kinderen van de bovenbouw

met kinderen op te trekken. Hij besloot om mee te gaan draaien in een ander team dan zijn vrouw zodat er altijd iemand is om voor hun eigen kinderen te zorgen.

“Voor mij begint het kinderwerk op zondag al bij de voorbereiding in de week ervoor. We hebben dan als team heel veel lol met elkaar, zijn een soort kring en er rolt ook nog een mooi programma uit”, aldus Matthijs. “En iedereen heeft iets te geven aan kinderen, ongeacht zijn leeftijd.”

Jezelf zijn

Het jongste lid in het team van Matthijs is 18, de oudste is 69. “Met kinderen kun je

jezelf zijn en delen vanuit je hart. Je krijgt veel meer terug dan dat je geeft. Er zijn zondagen bij dat ik in mijn geloof enorm opgebouwd word en als volwassene gevormd word door de kinderen in plaats van andersom.”

“Vroeger namen andere mensen de moeite om mij over het geloof te vertellen, nu is het mijn beurt”, noemt Matthijs als belangrijke reden om bij Meerkids te dienen. “Ik voel me een soort zending voor de kinderen. Het is een bewuste stap net als toen ik me liet dopen jaren geleden.” Nicoline: “En ik heb kinderwerk aangedurfd omdat ik me overgaf. Uit mezelf had ik het waarschijnlijk nooit gedaan.”

Doe je handen open

Nicoline: “Ik hoop dat mensen hun handen durven te openen voor God. Ik zie sommige mensen verstarren als er vanaf het podium een oproep wordt gedaan. Doe je handen open in plaats van je armen over elkaar, denk ik dan. Aan mijn eigen kinderen zie ik hoe belangrijk het is dat ze met leeftijdsgenootjes optrekken en een vriendenkring in de kerk opbouwen. Dat kan bij Meerkids, dat geldt voor mijn vier kinderen en honderden andere kinderen.”

Matthijs: “Ik ben dankbaar dat ik Meerkids ben gaan doen. Als je die stap zet, kom je er rijker uit.”

Loombandjes maken met de Meerkids-meisjes